

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudkyň JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové v právní věci

žalobkyně: **SVEDEN TRADE s.r.o.**,
sídlem Budečská 2165/35, Praha 2
zastoupena daňovým poradcem Ing. Janem Rambouskem, LL.M.
sídlem Křišťanova 4, Praha 3

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**,
sídlem Masarykova 427/31, Brno

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 8. 2015 č. j.: 24091/15/5300-22444-711887,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů v řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a vymezení sporu

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přezkoumání rozhodnutí žalovaného uvedeného v záhlaví tohoto rozsudku, jímž byla zamítnuta jeho odvolání a potvrzena 4 rozhodnutí Finančního úřadu pro hl. m. Prahu ze dne 18. 3. 2015 č. j. 6610157/14/2002-52521-110499, č. j. 6607512/14/2002-52521-110499, č. j. 6610193/14/2002-52521-110499 a č. j. 6610232/14/2002-52521-110499.

2. Uvedenými prvostupňovými rozhodnutími byla zamítnuta odvolání žalobkyně a zastavena odvolací řízení ve věcech platebních výměrů na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíců srpen, září, říjen a listopad roku 2012.

II. Rozhodnutí žalovaného (napadené rozhodnutí)

3. V odůvodnění napadeného rozhodnutí vyšel žalovaný ze zjištění, že žalobkyni byly vydány platební výměry na daň z přidané hodnoty za uvedená zdaňovací období v důsledku výsledků postupu k odstranění pochybností dle § 89 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu a v důsledku výsledků daňové kontroly. Žalovaný uvedl, že v průběhu postupu k odstranění pochybností se ke správci daně za žalobkyni dostavoval pan P. V. (bratranec jednatel žalobkyně) a předkládal písemnosti potřebné pro ověření daňové povinnosti žalobkyně. Takto se ke správci dostavil dne 7. 11. 2012, o čemž byl sepsán protokol a dále 23. 1. 2013, kdy předložil generální plnou moc k zastupování žalobkyně, která však nebyla podepsána R. L. jakožto jednatelem žalobkyně, ale jako fyzickou osobou. Správce daně plnou moc neuznal a s panem P. V. jednal jako se třetí osobou. Přesto se P. V. dostavil ke správci daně s dalšími doklady znovu 31. 1. 2013, o čemž byl opět sepsán protokol. Správce daně následně doručovanými výzvami k prokázání skutečností v daňovém řízení komunikoval s jednatelem žalobkyně, který dne 30. 7. 2013 osobně požádal o prodloužení doby k předložení dalších důkazních prostředků a tuto svou žádost doložil osobně dne 1. 8. 2013. Následně se ke správci daně měl dne 8. 8. 2013 dostavit pan P. V. s předmětnými písemnostmi a s plnou mocí k zastupování žalobkyně, avšak byl stanoven nový termín jednání na 21. 8. 2013, kdy P. V. kromě potřebných dokladů předložil také plnou moc k zastupování žalobkyně. Tuto plnou moc posoudil správce daně jako generální plnou moc. Ve stejný den byla zahájena daňová kontrola. Na základě výsledků předmětných kontrol vydal správce daně platební výměry za uvedená zdaňovací období, které odeslal na adresu zástupce žalobkyně P. V. a dne 13. 6. 2014 byly platební výměry doručeny žalobkyni uplynutím odběrní lhůty v souladu s ustanovením § 47 odst. 2 daňového řádu. Žalovaný dále uvedl, že následně dne 18. 7. 2014 byla správci daně doručena plná moc pro daňového poradce Rambousek a partner a.s. k zastupování žalobkyně při daňové kontrole a všech úkonech s tím souvisejících jako je podávání odvolání, správních žalob apod. Proti platebním výměrům podala žalobkyně dne 18. 11. 2014 odvolání, které prvostupňový správce daně pro opožděnost zamítl. Proti těmto rozhodnutím správce daně podala žalobkyně odvolání, o kterém rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.
4. Žalovaný se v odůvodnění napadeného rozhodnutí vypořádával s námitkami žalobkyně, že platební výměry nebyly správně doručeny, a proto odvolání nemohou být opožděná.
5. Žalobkyně v odvolání namítala, že při doručování nemohl správce daně vycházet z plné moci udělené P. V., neboť ta byla nadiktována pracovníci prvostupňového správce daně a P. V. podepsána, neboť jednatel byl v té době v zahraničí, plnou moc nepodepsal a ta je proto neplatná. Žalobkyně uvedla, že jednatel o zastupování P. V. věděl, avšak měl za to, že probíhá v omezeném rozsahu na základě původní plné moci, která nebyla prvostupňovým správcem daně uznána. Povědomí jednatele o zastupování P. V. nedává validitu ke generální plné moci, kterou jednatel nepodepsal. Žalobkyně měla za to, že správce daně měl po předložení plné moci, kterou posoudil jako neplatnou, postupovat v souladu s ustanovením § 27 odst. 2 daňového řádu a vyzvat zmocnitele k úpravě plné moci. Jako důkaz pro svá tvrzení žalobkyně navrhla porovnání podpisů jednatele, případně vyhotovení znaleckého posudku k ověření pravosti podpisu.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

6. Žalovaný správní orgán při posouzení námitek žalobkyně ohledně doručení a platebních výměrů vyšel z právní úpravy zastupování v daňovém řízení dle ustanovení § 27 daňového řádu, z právní úpravy doručování dle § 40 a § 47 a z právní úpravy dokazování v daňovém řízení podle ustanovení § 92 odst. 3 daňového řádu. Uvedl, že platební výměry byly doručovány žalobkyni na adresu jejího zástupce P. V., a to na základě plné moci předložené správci daně dne 21. 8. 2013, která byla posouzena jako generální plná moc. Správce daně nevycházel z plné moci předložené dne 23. 1. 2013, jejíž neuznání žalobkyně v odvolání napadala vzhledem k tomu, že tato plná moc byla podepsána panem R. L. jako fyzickou osobou, nikoliv jako jednatelem společnosti. Nešlo tedy o neuznání z důvodu vadného vymezení rozsahu zmocnění spojeného s povinností vyzvat zmocnitele k nápravě, jak se domáhá žalobkyně dle ustanovení § 28 odst. 2 daňového řádu. Z průběhu postupu k odstranění pochybností ode dne 5. 11. 2012 dle žalovaného vyplývá, že jednatel žalobkyně věděl o neuznané plné moci ze dne 23. 1. 2013, neboť bylo doručováno přímo jednatelem žalobkyně a sám jednatel žalobkyně na základě této komunikace žádal o prodloužení lhůty k doložení dokladů, kdy v jím navrhovaném termínu se měl ke správci daně dostavit P. V. s plnou mocí. Ta byla předložena 21. 8. 2013, avšak tu žalobkyně zpochybňuje, ačkoliv průběh ústního jednání ze dne 21. 8. 2013 potvrzuje, že se jednatel žalobkyně dostavil k jednání s vědomím zmocněného zástupce pana P. V., což je přímo uvedeno v protokolu z ústního jednání. Z uvedených zjištění žalovaný dovodil, že jednatel žalobkyně a zástupce P. V. spolu v předmětné době aktivně komunikovali a jednatel žalobkyně sám P. V. při dalším ústním jednání dne 31. 10. 2013 označil jako zástupce daňového subjektu.
7. K námitkám žalobkyně, že byla zastoupena na základě plné moci ze dne 23. 1. 2013, což měla být plná moc s omezeným rozsahem, pak žalovaný poukazuje na to, že správce daně touto plnou mocí nedisponuje. Žalobkyně tuto plnou moc nedoložila a její tvrzení nelze ověřit. Podstatné je, že nebyla uznána proto, že byla podepsána panem R. L. jako fyzickou osobou, nikoliv jako jednatelem společnosti. Pokud žalobkyně znevažuje plnou moc předloženou správci daně dne 23. 1. 2013 s tím, že pracovnice správce daně nadiktovala panu P. V. správné znění plné moci, žalovaný uvedl, že toto tvrzení je pochybné, neboť pan P. V. nepoužil tzv. nadiktovanou plnou moc ani v následném řízení. Naopak správce daně s ním jednal jako s třetí osobou a žalobkyně musela vědět, že plná moc ze dne 23. 1. 2013 není uplatňována. Sám jednatel žalobkyně následně komunikoval se správcem daně a teprve po uplatnění generální plné moci z 21. 8. 2013, kdy bylo doručováno již P. V., musela žalobkyně vědět, že se situace se zastupováním změnila. O tom také svědčí přítomnost P. V. při ústním jednání u svědecké výpovědi. Jednatel žalobkyně také s panem P. V. aktivně komunikoval, a to jak v době před i po předložení obou plných mocí. Žalobkyně tak neunesla důkazní břemeno tvrzení, neboť nedokázala formulovat skutečnosti, které by do závěru prvostupňového správce daně vnesly důvodné pochybnosti. Platební výměry byly proto doručeny řádně a lhůta pro podání odvolání uplynula od doby uplynutí desetidenní lhůty po uložení platebních výměrů u provozovatele poštovních služeb, kdy k 13. 6. 2014 nastala fikce doručení platebních výměrů.
8. Žalovaný k celé věci dále uvedl, že zákon neukládá správci daně povinnost ověřovat podpisy na plné moci a zjišťovat, zda byly uděleny oprávněnou osobou. Má právo a povinnost zkoumat náležitosti plné moci podle zákona.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

9. Z uvedených důvodů žalovaný rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku napadeného rozhodnutí.

III. Žaloba

10. Žalobkyně v podané žalobě tvrdí, že její jednatel žije ve Š., a proto v daňovém řízení udělil plnou moc P. V. Ten se však dostavil na finanční úřad, kde mu pracovnice tuto plnou moc neuznala a místo toho nadiktovala správné znění plné moci, protože jednatel žalobkyně byl v zahraničí. Zmocněnec proto podepsal nadiktované znění plné moci za jednatele daňového subjektu. Jednatel žalobkyně se tedy mylně domníval, že zastoupení probíhá na základě jím podepsané plné moci a v rozsahu, který byl v této plné moci vymezen. Tím se vysvětluje jeho konkludentní souhlas se zastupováním. Netušil však, že zastupování probíhá v nepřiměřeně velkém rozsahu. Žalobkyně vytýká správci daně, že neuznal plnou moc jednatele, byť byla podepsána jednatelem jako fyzickou osobou, neboť fyzická osoba je jen jedna a závaznost jejího právního jednání se neřídí tím, zda uvede ke svému podpisu funkci či nikoliv. Žalobkyně nepopírá, že o zastupování P. V. v daňovém řízení věděla, ale spor je o to, zda P. V. disponoval generální plnou mocí oprávněnou k přebírání písemností či nikoliv. Vystavená omezená plná moc neopravňovala P. V. k přebírání rozhodnutí.
11. Žalobkyně dále sporuje skutečnost, že by žalovaný neměl povinnost ověřovat podpisy na základě plné moci a zjišťovat, zda byly uděleny oprávněnou osobou, když žalovaný může jednat pouze s daňovým subjektem nebo s jeho zástupcem.
12. Žalobkyně nesouhlasí s tím, že žalovaný nebyl povinen akceptovat návrh žalobkyně na provedení znaleckého posudku ohledně porovnání dvou zcela odlišných podpisů na udělených plných mocích s argumentací, že znalecký posudek mohla zajistit sama žalobkyně. Ta však toto při podání odvolání považovala za zbytečné, protože podpis jednatele na písemnostech uložených u správce daně je natolik odlišný od podpisu na plné moci, že znalecký posudek by byl potřebný pouze tehdy, kdy by na první pohled odlišné podpisy vyvolaly pochybnosti, že se jedná o podpisy téže osoby. Žalovaný toto však nezhodnotil a pouze uvedl, že mu to zákon neukládá a na důkaz znaleckým posudkem rezignoval. P. V. se totiž ani nepokusil napodobit podpis jednatele žalobkyně na plné moci, ale uvedl zcela odlišný podpis. Byl to právě žalovaný, který jednal s neoprávněnou osobou, na kterého přešlo důkazní břemeno ve smyslu § 92 odst. 5 daňového řádu ohledně shodnosti či odlišnosti podpisu na písemnostech. Žalobkyně nedůslednost jednání žalovaného pak shrnuje v závěr, že doručení platebních výměrů neoprávněné osobě je absolutně neplatné.
13. Z uvedených důvodů žalobkyně navrhl, aby soud napadené rozhodnutí v plném rozsahu zrušil.

IV. Vyjádření žalovaného

14. Žalovaný ve svém vyjádření k podané žalobě podrobně poukázal na úkony v daňovém řízení a na to, že s panem P. V. bylo jednáno pouze jako s třetí osobou až do 21. 8. 2013, kdy P. V. předložil správci daně plnou moc datovanou 5. 8. 2013 a tuto plnou moc správce přijal jako udělenou žalobkyní a svým rozsahem jako generální plnou moc. Odmítl žalobní námitku, podle které se jednatel mylně domníval, že zastoupení probíhá na základě podepsané plné moci a v rozsahu, který byl v této plné moci vymezen předložené dne 23. 1. 2013. Ze žádného protokolu nevyplývá rozsah této plné moci, a to, že by pracovnice správce daně P. V. nadiktovala správné znění plné moci. Naopak vyplývá z toho, že plná

moc nebyla přijata, protože se nejednalo o plnou moc udělenou právnickou osobou, ale osobou fyzickou panem R. L. Z protokolu ze dne 23. 1. 2013 nevyplývá, že by P. V. proti posouzení plné moci jako moci neplatné udělenou fyzickou osobou něčeho namítal, a to ani následovně až do 21. 8. 2013. Text protokolu z téhož dne pan P. V. nijak nezpochybnil.

15. Z protokolu ze dne 23. 1. 2013 vyplývá, že „za daňový subjekt se dostavil pan P. V., který předložil generální plnou moc, kterou správce daně posoudil jako neplatnou, neboť zmocnění je uděleno fyzickou osobou panem R. L. nikoliv právnickou osobou. Při tomto jednání s panem P. V. jednáno jako s třetí osobou, která správci daně předloží doklady“.
16. Žalovaný k uvedenému sporu vysvětlil právní úpravu dle daňového řádu, která neumožňuje zmocniteli omezit zastupování tak, že by v rozsahu, ve kterém je plná moc udělena, vyloučil doručování písemností zástupci. Poukázal na znění ustanovení § 41 odst. 1 daňového řádu s tím, že daňový řád oproti původní úpravě stanovil jednoznačné pravidlo, že je vždy doručováno jen zástupci, pokud daňový subjekt zástupce má a doručováno je v tom rozsahu, v jakém je vymezeno zmocnění. Zákonodárce přistoupil k takto formulované jednoznačné a striktní právní normě právě proto, aby již nevznikaly pochybnosti s tím, komu má být doručováno a v jaké konkrétní situaci. Legislativní úprava zastupování a doručování v daňovém řádu tak odráží předchozí konstantní judikaturu jak Nejvyššího správního soudu, tak Ústavního soudu ČR tak, aby zastoupení bylo také jednoznačně spojeno s doručováním písemností týkajících se zastoupeného. To znamená, že zmocnil-li daňový subjekt zástupce k zastupování, nemůže jít pouze o jednostranný vztah k provádění určitých úkonů vůči správce daně, ale udělením plné moci současně akceptuje zákonem dané pravidlo, že od uplatnění plné moci u správce daně bude správce daně doručovat písemnosti, týkající se zmocnitele zmocněnci. Nelze vyloučit přijímání písemností vztahujících se k určitým úkonům a zakázat správci daně, aby doručoval zástupci, když právě tuto povinnost doručovat zástupci stanoví výslovně zákon. V daném případě ale nebylo vůbec prokázáno, že by snad taková plná moc s omezením pro přijímání písemností byla P. V. udělena.
17. Žalovaný také odmítá zcela námitky žalobkyně, že nebylo relevantní, zda první plnou moc podepsal jednatel žalobkyně jako fyzická osoba, když fyzická osoba je jen jedna a závaznost jejího právního jednání se neřídí tím, zda ke svému podpisu připojí funkci či nikoliv. Tyto námitky považuje žalovaný za zavádějící, neboť šlo o posouzení, zda šlo o zmocnění udělené fyzickou osobou nebo právnickou osobou.
18. Žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí v konkrétních bodech tohoto rozhodnutí, kde detailně popsal, z jakých skutkových a právních důvodů vycházel, když neprovedl důkaz znaleckých posudkem.
19. Z uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby soud podanou žalobu zamítl.

V. Jednání před soudem

20. Zástupce žalobce při jednání před soudem vyzdvihl podstatu sporu, spočívající v otázce, zda odvolání proti platebním výměrům byla řádně doručena žalobkyni, když platná plná moc evidentně není podepsaná jednatelem společnosti. Žalovaný se snažil ve všech argumentech celou věc zatemnit. Plná moc byla odmítnuta dvakrát. Nejprve proto, že ji podepsal jednatel žalobkyně jako fyzická osoba. Plná moc byla opravdu odmítnuta a pak se nějak v mezidobí jednalo a následně dostal P. V. druhou plnou moc od jednatele. S touto plnou mocí se dostavil na finanční úřad a příslušná pracovnice Finančního řádu mu

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

poradila, jak má plná moc vypadat. P. V. tedy plnou moc přeformuloval a vzhledem k tomu, že v té době byl jednatel žalobkyně pan R. L. v zahraničí, tak jí P. V. podepsal. Argumenty žalobkyně, zda se jednatel zúčastňoval nebo nezúčastňoval jednání, jsou zcela irelevantní, protože nelze vysledovat, v kterém okamžiku nastala určitá návštěva u finančního úřadu. Zástupce žalobkyně dále uvedl, že až následně, kdy věc zastupoval, byl přítomen hovoru, kdy P. V. do telefonu sděloval jednatelemi, že plnou moc podepsal za něj. Původní plná moc byla omezená, zatímco pracovnice finančního úřadu mu nadiktovala generální plnou moc. Pan P. V. podepsal generální plnou moc, na základě této jednal. A na základě této neplatné plné moci dovozuje správce daně, že platební výměry byly doručeny k datu, který správce daně považuje za správné. Žalobkyně následně prostřednictvím svého právního zástupce v řízení navrhovala provedení znaleckého posudku ohledně podpisu na plné moci. I když žalobkyně zastávala názor, že znalecký posudek není potřeba, protože když se porovnají veškeré podpisy písemností, které má správce daně uložené a podpis pana P. V. na plné moci, tak je zřejmé, že se pan P. V. ani nepokusil ten podpis nějakým způsobem napodobit. Na první pohled je evidentní, že jde o úplně jiný podpis. Zástupce žalobkyně má za to, že návrh na provedení důkazu znaleckým posudkem dostatečně odůvodnil. Žalovaný na jednu stranu uvádí, že by znalecký posudek stejně nic neprokázal, na druhou stranu uvádí, že bylo povinností žalobkyně jej předložit. Na správci daně bylo, aby platební výměry doručil zákonnému zástupci a řízení by se jen o měsíc prodloužilo. Nicméně správce daně stojí za svým stanoviskem, že doručení osobě, která podepsala plnou moc za jednatele, je platné.

21. K dotazu soudu, zda má žalobkyně k dispozici plnou moc předloženou dne 23. 1. 2013, kterou považuje za platnou a omezenou, zástupce žalobkyně uvedl, že nemá, protože předpokládal, že je založena ve správním spise. Netrval na provedení důkazu výzvou správce daně k odstranění vad – doplnění plné moci, zaslanou žalobkyni až po vydání napadeného rozhodnutí, s tím, že tato výzva měla prokázat jen odůvodnění žaloby, že žalovaný rezignoval na ověření podpisu na plné moci.
22. Zástupkyně žalovaného setrvala na odůvodnění napadeného rozhodnutí a vyjádření k žalobě. Doplnila, že problém s plnou mocí vyvstal až poté, kdy se zástupce žalobkyně dozvěděl o doručení platebních výměrů. Do té doby nikdo ze strany žalobkyně nespороval generální plnou moc předloženou dne 21. 8. 2013. Předchozí plná moc ze dne 23. 1. 2013, která je žalobcem považována za platnou, nemá k dispozici správce daně a ani žalobkyně. Proto nelze vůbec ověřit, zda byla jen plnou mocí omezenou a i v tom případě zástupce žalovaného poukazuje na to, že dle stávající právní úpravy nelze plnou moc omezit tak, aby z úkonů v řízení bylo vyloučeno doručování. Tato plná moc byla nadto vyloučena proto, že byla podepsána panem R. L. jako fyzickou osobou, nikoliv za žalobkyni. Správce daně proto doručoval žalobkyni na základě zákonně udělené plné moci. Zástupkyně žalovaného poukázala na to, že odvolání proti platebním výměrům byla podána s větší časovou prodlevou od jejich doručení, takže kdyby správce daně jen na základě nějakého zpochybnění plných moci po takové době, doručoval žalobkyni znovu, narušil by takový postup principy daňové správy. Žalovaný proto setrvává na závěru, že platební výměry doručil v souladu se zákonem.

VI. Posouzení věci městským soudem

23. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) v mezích žalobních bodů.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

24. Žaloba není důvodná.
25. Stěžejním předmětem sporu je otázka, doručení 4 platebních výměrů na daň z přidané hodnoty žalobkyni, a to v souvislosti s doručením těchto platebních výměrů zástupci žalobkyně – panu P. V. na základě plné moci ze dne 5. 8. 2013 předložené P. V. při jednání u správce daně dne 21. 8. 2013. Zodpovězení otázky, zda správcem daně bylo řádně doručováno na základě této plné moci, kterou žalovaný považuje za generální plnou moc, závisí posouzení včasnosti podaných odvolání proti uvedeným platebním výměrům.
26. V dané věci je nesporné, že platební výměry byly doručeny žalobkyni uplynutím odběrní lhůty dle § 47 odst. 2 daňového řádu s datem doručení 13. 6. 2014 a až 18. 11. 2014 podala žalobkyně prostřednictvím svého právního zástupce proti platebním výměrům odvolání. V souzené věci tedy bylo relevantním posoudit, zda správce daně doručoval platební výměry v souladu s ustanoveními daňového řádu o zastupování a doručování v daňovém řízení.
27. Podle § 41 odst. 1 daňového řádu má-li osoba, které je písemnost doručována, zástupce, doručují se písemnosti pouze tomuto zástupci, a to v rozsahu jeho oprávnění k zastupování.
28. Podle § 44 odst. 1 daňového řádu fyzické osobě se doručuje na adresu jejího místa pobytu, na adresu evidovanou v informačním systému evidence obyvatel, na kterou jí mají být doručovány písemnosti, nebo na adresu jejího bydliště v cizině.
29. Platí tedy, že pokud existuje zastoupení, doručuje se písemnost zástupci namísto zastoupenému. Zástupce se stává plnohodnotným a výlučným adresátem. Zastoupený ztrácí právo být adresátem písemnosti, tedy i právo písemnost převzít, a toto právo je delegováno na jeho zástupce. Do budoucna je tedy pro určení doručovací adresy rozhodné místo pobytu, místo podnikání či sídlo zástupce.
30. V souzené věci měl být dle správních orgánů obou stupňů zástupcem žalobkyně a fyzickou osobou, které bylo doručováno, pan P. V.
31. Soud při posouzení oprávněnosti tvrzení žalobkyně a závěrů správních orgánů obou stupňů vyšel ze správního spisu, z něhož ohledně předložených plných mocí v daňovém řízení vyplynuly následující skutečnosti.
32. První plnou mocí založenou v daňovém spise žalobkyně je nedatovaná generální plná moc udělená A. K. k zastupování žalobkyně v období do 30. 8. 2012. Tato plná moc není časově relevantní pro daný spor, neboť se netýká úkonů správce daně ani doručování v této věci, nicméně obsahuje podpis jednatele žalobkyně pana R. L., z něhož lze vycházet k námitkám žalobkyně ohledně zřejmé odlišnosti podpisů jednatele v jeho jiných písemnostech v daňových spisech od jeho podpisu na předmětné plné moci ze dne 5. 8. 2013 (předložené dne 21. 8. 2013).
33. Druhou plnou mocí zmíněnou, ale nezaloženou ve spise, měla být plná moc předložená P. V. při místním šetření dne 23. 1. 2013. V protokolu o místním šetření ze dne 23. 1. 2013 je výslovně uvedeno, že *„za daňový subjekt se dostavil pan P. V., který předložil generální plnou moc, kterou správce daně posoudil jako neplatnou, neboť zmocnění je uděleno fyzickou osobou panem R. L. nikoliv právnickou osobou. Při tomto jednání s panem P. V. jednáno jako s třetí osobou, která správci daně předloží doklady“*. Uvedený protokol je schválen a podepsán všemi přítomnými osobami, tedy i P. V. bez námitek proti záznamu v protokolu, že jde o plnou moc generální. Tato plná moc měla být z důvodu neodpovídajícího podpisu pana R.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

L. jako fyzické osoby a nikoliv jako jednatele právnické osoby, správcem daně odmítnuta jako neplatná. Tato plná moc není ve spise založena, není o ni záznam ani z hlediska rozsahu plné moci a tato plná moc není ani v dispozici žalobkyně, přestože žalobkyně tuto plnou moc považuje za jedinou relevantní pro zastupování a doručování platebních výměrů.

34. Z korespondence v časovém období do 21. 8. 2013, tj. do předložení plné moci ze dne 5. 8. 2013 je patrné jednání mezi správcem daně a jednatelem žalobkyně (korespondence ze dne 30. a 31. 7. 2013 ohledně prodloužení doby k předložení důkazních prostředků)
35. Třetí plná moc založená ve spise je plnou mocí ze dne 5. 8. 2013 předloženou správci daně dne 21. 8. 2013. V protokolu z jednání dne 21. 8. 2013 je P. V. uveden jako osoba oprávněná jednat za žalobkyni na základě plné moci ze dne 5. 8. 2013. Protokol byl schválen a podepsán i P. V. bez připomínek. Uvedenou plnou mocí zmocnil R.L. P. V. k zastupování „*v rozsahu práv a povinností podle obchodního zákoníku, občanského zákoníku, správního řádu, zákoníku práce, daňového řádu a jako zvláštní plnou moc k zastupování před Finančním úřadem pro hlavní město Prahu, územní pracoviště pro Prahu 2*“ Tato plná moc je podepsána R. L. jako jednatelem právnické osoby SVEDEN Trade s.r.o. (žalobkyně). Podle znění zmocnění je uvedená plná moc generální pro celé daňové řízení, tj i pro doručování rozhodnutí správce daně. Žalobkyně tuto plnou moc zpochybňuje tvrzením, že podpis na této plné moci není podpisem jednatele žalobkyně, že tuto plnou moc opatřil podpisem jednatele sám P. V. z důvodu nepřítomnosti R. L. a jeho pobytu v zahraničí. K tomuto podpisu se vážou námitky žalobkyně o neplatné plné moci z důvodu absence pravého podpisu R. L. a falsa jeho podpisu P. V. Tvrzení o neplatnosti této plné moci nemá oporu ve správním spise.
36. V protokolu o zahájení daňové kontroly ze dne 31. 10. 2013 u správce daně, tj. v době po předložení plné moci ze dne 5. 8. 2013, je zaznamenáno, že k tomuto místnímu šetření se dostavil R. L. jako jednatel žalobkyně s vědomím *zmocněného* zástupce pana P. V. a vypovídal k deklarovaným obchodům. Protokol byl schválen a podepsán přítomnými bez připomínek.
37. Z korespondence v časovém období do 21. 8. 2013, tj. do předložení plné moci ze dne 5. 8. 2013 je patrné jednání mezi správcem daně a jednatelem žalobkyně (korespondence ze dne 30. A 31. 7. 2013 ohledně prodloužení doby k předložení důkazních prostředků)
38. Uvedené svědčí o tom, že účinky plné moci ze dne 5. 8. 2013 jednatel žalobkyně nezpochybnil a pokud má nyní za to, že měl tehdy na vědomí plnou moc ze dne 23. 1. 2013, je toto tvrzení s ohledem na neustálý kontakt jednatele žalobkyně s P. V. a doručování písemností správce daně jednatelem v době do 21. 8. 2013, nevěrohodné.
39. Konečně oporu ve spise nemá zásadní tvrzení žalobkyně, podporované návrhem na provedení znaleckého posudku k pravosti podpisu jednatele žalobce, že podpis na plné moci ze dne 5. 8. 2013 není podpisem R. L. a to z důvodu zjevné odlišnosti od jeho podpisu na ostatních písemnostech jednatele založených u správce daně. Soud zjevné odlišnosti, které by zakládaly pochybnosti o pravosti podpisu jednatele na plné moci, a nezbytnost opatření znaleckého posudku nenalezl. Jednatel žalobce na písemnostech ve spisu se podepisuje buď jménem spolu s příjmením nebo jen příjmením (např. na první plné moci pro A. K. nebo na žádosti o prodloužení doby k předložení důkazních prostředků ze dne 30. 7. 2013). Podpis na plné moci ze dne 5. 8. 2013 je tvořen jen příjmením jednatel „Lis“ v rukopise, přičemž podoba tohoto rukopisu je shodná s rukopisem jednatele na jiných

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

písemnostech v daňovém spisu. Nevzniká tedy nejmenší důvod pochybovat o autenticitě podpisu a o platnosti plné moci ze dne 5. 8. 2013. Ostatně žalobkyně si i v otázce potřeby znaleckého posudku jako důkazu v žalobě odporuje. Žalobkyně sama v žalobě upřednostňuje toliko porovnání podpisů a jen v případě, že by toto nepostačovalo, znalecký posudek. Sama uvádí, že v odvolání považovala znalecký posudek za zbytečný, protože podpis jednatele na písemnostech uložených u správce daně je zcela odlišný. V této souvislosti správně poukazuje na to, že znalecký posudek je potřebný jen tehdy, kdyby na první pohled odlišné podpisy vyvolaly pochybnosti o podpisu téže osoby. Žalobkyně tedy vychází z toho, že podpisy na předmětné plné moci a na jiných písemnostech jsou zásadně odlišné a to s tím, že P. V. se na plné moci ani nepokusil napodobit podpis R. L.

40. Uvedené odlišnosti v podpisech R. L. na písemnostech v daňovém spise a na plné moci ze dne 5. 8. 2013 nejenže na první pohled odlišné nejsou, ale nejsou odlišné ani při bližší pozornosti. Soud proto neměl důvod přitakat námitce žalobkyně, že správce daně neunesl důkazní břemeno a neprokázal, že posuzované podpisy jsou shodné, když na první pohled shodné jsou. Správci daně ani žalovanému není zákonem stanovena povinnost vyžadovat písemnosti toliko s úředně ověřenými podpisy nebo při shodných či podobných podpisech opatřovat znalecké posudky k jejich ověření. Ostatně to nečiní ani soudy u podaných žalob a jiných podání účastníků řízení a jejich zástupců. Ověření podpisu tak přichází v úvahu jen při zjevných, případně jinak opodstatněných pochybnostech o jejich pravosti. Žalovaný proto v napadené rozhodnutí správně aplikoval i závěry judikatury Nejvyššího správního soudu v rozhodnutí č. j. 1 Afs 7/2007 -199, podle kterého návrhy důkazních prostředků lze akceptovat tehdy, vzniknou-li důvodné pochybnosti o správnosti skutečností relevantních pro rozhodnutí. V souzené věci důvodné pochybnosti ohledně podpisu jednatele na plné moci ze dne 5. 8. 2013 nevznikly a z důvodu jejich nápadné obdoby či shody ani vzniknout nemohly. Nadto podpis na plné moci ze dne 5. 8. 2013 nebyl jedinou rozhodnou skutečností pro závěr žalovaného. Takovou rozhodnou skutečností je také neexistence a nedoložení plné moci předložené žalobkyní dne 23. 1. 2013 správci daně, což v daňovém řízení, v němž žalobkyně dovozuje své zastoupení od této plné moci, důkazně tížilo právě žalobkyni. Není-li tato plná moc k dispozici, jestliže jí žalobkyně nedoložila, ani se jí v průběhu celého daňového řízení nedovolávala, přičemž předložila dokonce další plnou moc ze dne 5. 8. 2013, pak nelze akceptovat její tvrzení o tom, že plná moc ze dne 23. 1. 2013 obsahovala zmocnění toliko v omezeném rozsahu.
41. Na základě shora uvedených skutečností Městský soud v Praze dospěl k závěru, že žalovaný vycházel ze zřejmých a dostatečně podložených skutkových zjištění a nepochybil ani v právním posouzení věci. Soud proto podle § 78 odst. 1 s.ř.s. podanou žalobu jako nedůvodnou zamítl.
42. Výrok o nákladech řízení je dán ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

Praha 5. prosince 2018

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.